

I

Шановні товариші! Прочитав я в газеті літературна Україна за 10 листопада 1988 року "про голод на Україні 1933 року і його події" митися тим що я сам пережив голод 33 року бо був уже пухлим і тільки худом замислювався оживати.

Я горноштан Микола Карпович народився 1925 року в селі Катеринівка Обознівської сільради Кіровоградського р-ну Кіровоградської обл. Це сісімнадцять кілометрів від Кіровограда. Коли я вже був дорослим, я розпитував свого батька, який був голод 1933 року? Осв що він розповідав. Батько мій зовсім не мав повіти. Один клас, той не закінчив, бо народився у полі і не виконав домашнього завдання а виконав учитель посадив його в кювет на коліна, а тіг коліна насипав грезки. Як відомо грезка має форму трикутника і вона повгруза в тіло і коли він прийшов додому показав своєму батькові коліна, то вони були сині, позакінана кров на колінах. Від сказав моєму батькові Хай вона згорить і м та сама школа, коли вони так зневажаються над дитиною. Так він не закінчив одного класа школи в Катеринівці. Це так би мовити всім.

Що голод 1933 року був запрограмованою командно-бюрократичною системою то про це говорили не тільки ми батько, його сестри і сестри, мої, а і мої сестри брати і сестри.

Це була **безкровна революція**, як тоді говорили всі дорослі люди.

Ветерани сталінські коліс вони так ретельно виконували свої обов'язки катів душо-губів, гірше зем пашаро-молгола.

В 1932 році коли почали вудивати колгоспи головою сільради признаєвали батькового кума на прізвище **СМИГЕНКО**. Йому відомо револювер